
התנין האדום
... ראהאן
יתחמק ממך
כפי שהתחמק
מהאחרים!
רההההאאא!
הנחשול העצום
התרומם לעבר
השמים ונראה
כאילו ניצב דום
מעל ראהאן...
ואז התמוטט
הר המים...


קריאת המלחמה
המאוחכת הושתקה
ע"י המולת הגלים...
הסירה התהפכה
התפרקה ונעלמה
תחת מפל הקצף


... ראהאן, המום
נסחף על-ידי גזעי
עץ אלה עליהם
נתלה בתחילת
הסערה...


ראתאן אינו רוצה למות. הוא רוצה לראות את השלש.
כבול תחת הרפסודה ההפוכה. היו לו רק כמה שניות כדי להשתחרר...
...הסכין הגדולה שלו. העשויה שן-פיל חתכה את... השברים שהתחלקו מעליו, גילו את אור היום.
דהההאאא! מדבר המים הענק לא חנק את ראתאן!
כשעלה לאויר החפשי שקט האוקינוס אבל המפלצות שהדריכו כל כך את מנוחתו ונעלמו עם הסערה הופיעו שוב כאן ושם...
הדייגים הכושים יודעים לעמוד בפני... דגים אלה. אבל ראהא אינו יודע! ראהאן אינו מעז! אאאהחח...
פלופ!
ע"י חתיכת קליפה נתקה סכינו הגדולה מחאורתו... בבואה צהבהבה... נשקו נעלם במעמקים...


...לולא סכינו היה ראהאן אבוד כבר מזמן. ראהאן אינו יכול להשאר בחיים ללא סכינו.
בנו של קראו נזכר באותו לילה בו נמלט מציידי האגם לאחר שגנב את הסכין הגדולה הנהדרת ממנהיגם...
...אלה מהאגם אמרו שהיער נחשף פעמיים בשעה שגראהאר מרק את סכינו. אם ראהאן לא יחפש אותו. לעולם לא ימצא דומה לו.
הוא עדיין הסס...האם עליו להסחף עד שיגיע ליבשה אותה הוא רואה מרחוק... או שעליו לעמוד בפני הדאים הגדולים והשחורים ששוטטו סביב הסירה...?
הרצון למצוא את הנשק היקר שאבד לו השתלט עליו... הוא צלל, ראשו בין זרועותיו כפי שראה אצל אנשי הנהר..
לאאההאא!


ראהן אולי מטורף בעשותו זאת. „מדבר המים" הוא אינסופי כמו השמים. ראהאן לא יגיע לשום מקום!
הוא לא הספיק להשתומם למראה נוף מימי זה אותו גילה בפעם הראשונה...
הו... מה יכול לעשות ראהאן ללא סכינו?
הכריש הסתובב פתאום סביבו. התהפך... ראהאן הבחין בשיניים החדות. רעיון צץ בראשו.
לראהאן ישגם כן שיניים! שיניים וציפורניים!
הוא נדבק לכריש ומשש את צווארו. אצבעותיו לחצו על הציפורניים החדות ביותר...
ראהאן יהרוג אותך!
הצפורן שסעה את הבטן הלבנה... אם אפילו פצע זה לא היה מספיק כדי להרוג את המפלצת... בכל זאת פרץ זרם דם...


... שמשך את תשומת-לב הכרישים האחרים שבעבור שניות אחדות רבו ביניהם על בשרו של בן-מינם המבותר.
...הם שכחו את ראהאן! הה..! הסכין!
באותו יום נודע לראהן כי "מדבר המים" בניגוד לרקיע, יש לו סוף... קרקעיים עליו גדלה צמחיה מוזרה...
הכרישים המשיכו להרוג זה את זה, ממרחק כשהוא טיפס על השברים.
ראהאן צמא... צמא מאוד... הוא ימצא מים על אדמה זאת.
כשהוא נשא על המים כפי שלמדו אותו הכושים הוא שט לעבר החוף...
... מדוע להרוג אותו, טער?
מכיוון שיש לעשות זאת!.. אם יגלה את סודנו, הוא יגלה אותו ל... כל אלה שצועדים בעמידה"...


ראהאן שמע את שריקת החץ והשתטח על החול... אבל...
חה! חה! חה! מיהו הילד הבלתי-זריז החושב את ראהאן למטרה..
החץ נתקע במרחק 20 צעדים ממנו.
קריאות זעם נשמעו ושני אנשים הופיעו...
טער... יהרוג אותך!
??
אלה צועדים בעמידה? אבל בצורה משונה מאוד.. צעד שמאלה וצעד ימינה.. הם נשענים זה על זה ומועדים וכמעט נופלים...
ראהאן לא בא אליכם כאויב.. אל תתקדמו יותר!
טער ירסק אותך!
... הם נראו חסונים וראהאן חשש לרגע מהתנגשות פנים אל פנים.
הענקים הסתערו באותו רגע... אבל, נתקלו רק בחלל ריק... אחד מהם, נפל על החוף מהתראשות התלהבות!..
אאאהה!



ראהאן, במחלומה אחת הדף את טער והוא הצטרף אליו.
חה! חה! חה! לאויבי ראהאן יש רגלים חלולות כמו קנה.
כשהסכין הגדולה בידו הוא ציפה להתקפה-הנגדית...
קומו"אשים בעלי רגלים רפות" קומו! ראהאן מוכן לקרב!
אבל, הוא נשאר מאובן מתדהמה. יריביו צנחו על החול זה על גבי זה ושניהם נרדמו.
...ראהאן לא הכה בהם והם המומים. אבל, זה תכסיס או תחבולה שראהאן עדיין אינו מכיר?
זו לא היתה תחבולה מכיוון ש-2 האנשים לא הגיבו כשראהאן קשר ידיהם.
בראע שראהאן ימצא משהו לאכול. הוא יבנה רפסודה חדשה...
...ויצא שוב לדרך על"מדבר המים הגדול"!
מתחת לדקלים היו תלויים אשכולות ועליהם פירות מוזרים ושעירים...


כעבור רגע ראז ראהאן...
פירות אלה קשים כמו צוקי ההר הכחול.
קלוק! קלוק!
מאוכזב, זועם הוא הפיל כמה אגוזים ענקיים על הקרקע... כעסו היה גדול עד שסכינו הגדולה נשמטה מידו...
אאהה!
הוא ירד במהירות מהעץ ונשאר מאובן.. מה שהדהים אותו לא היה הפרי שנבקע על האבן השטוחה..
אאאוו!
אלא סכינו הגדולה שנתקעה בחול עד הניצב.
איך זה יכול להיות שסכין ניצבת בעצמה:.
מעולם לא השתמש ראהן בנשקו אלא כשהוא אוחז בו היטב בידו...
היא נפלה מלמעלה התהפכה פעמים אחדות ו...ו...ונצבה בעצמה!


כשהוא משתעשע בתגלית זו, הוא חוזר על נסיונו הקודם... המקרה רצה והסכין שנזרקה באויר נתקעה שוב בחול..
זלארפ!
ראאאההאא!
אם הסכין נתקעת בחול, היא ודאי יכולה להתקע גם בן בבשר. אם כן, ראהאן יכול להרוג את חיות־הבר מבלי להתקרב אליהן!
בשוכחו את שבויו, התאמן ראהאן על עץ־דקל... בהיותו זריז ובעל טביעת־עין הבין מיד שיש צורך להשליך את הנשק בצורה מסויימת.
הההממם...
זלאנג!
יש לתת לו סבוב מסויים כדי שהחוד יתקע קודם במטרה....
רראאאאא!
זלונק!
זה עתה עלתה בידו זריקה נוספת כשהם הגיחו מחורשת השיחים.
הוא הרג את אחינו!
מוות! מוות! נקח נקם טער!


ראהאן לא הספיק
לזנק לעבר סכינו התקועה
הרחק ממנו. כשהוא בלתי-
מזוין הסתער על
ההמון.
מוות!
מוות!
ידיים הצמידו אותו
לקרקע... אחרים שלפו
ונופפו בחניתות
מטילות-אימה...
עצרו!
חוסו על חייו
של האיש
שבא מהמים!
טער
וחבריו
הודפו.
דבר מוזר,
הם לא
מעדו
והתנודדו
יותר.
הוא היה
נתון לרחמי, טער
הוא יכול היה
להרגו. אבל הוא
לא עשה זאת. הוא
זכאי לחיות!
הכנופיה שחררה את ראהאן
שהלך לקחת את סכינו וחתך
את כבליו של טער.
ראהאן
בא כאח...
מדוע ירית
בו חץ?
איזה
חץ?
טער נדהם, הסתכל בחץ.
הוא דיבר בכנות...
???
אה... אני
מבין... טער
שתה, יותר
מדי מה"מעין
האדום". מי
ששותה יותר
מדי, אינו יודע
מה הוא עושה


"המעין האדום"?
בוא! טער היביל את ראהאן למעין הנחדר.
מנהיג השבט לקח כבר את ראהאן ליער...
זמן קצר לאחר-מכן...
גבעה זו היתה מכוסה בעצים... הפירות היו כל-כך מרובים שם והגבעה נראתה אדומה כדם...
... אבל, המפולת הרסה הכל. במשך ימים עקרו הצוקים מן השורש את העצים ופירדו את הפירות.
... ודם הפירות כמו מעינות המר קלח על הגבעה... מעין זה שחרב מזה זמן רב התמלא במשקה נהדר זה.
הם הסתערו על תשלולית האדמדמה כמו עדר צמא סביב מעין מים...
שתה, ראהאן! עשה כמותם! תרגיש עצמך חזק יותר נועז יותר!


ראהאן היה צמא... הוא גמא לגימה, אחר־כך שנה ושלישית...
משקה זה צורב את הגרון והפה. ראהאן אינו אוהב את "דם הפירות"!
טער ואנשיו שתו בתאווה... הם צחקו וצעקו ללא סיבה.
...ראהאן מבין מדוע לטער יש רגליים חלולות ומדוע לא ירה היטב את חיצו.
...אריך יקיה משקה זה המטריד את הראיה.
ראהן גמא רק לגימות אחדות: אף כי השמש זרחה הם נראו לו כאילו מבעד ערפל הצף לפעמים על אגמים.
עצרו! אל תשתו יותר! "דם הפירות" הופך אתכם לחלשים יותר מילד. עצרו! עצרו!
אבל, הם לא הטו אוזן לדבריו והמשיכו לשתות ולשתות.
...אחדים התקיטטו בטפשות, אחרים עשו תנועות קופים... ואחרים התגודדו לפני שהתמוטטו על הקרקע.
אל תשתה יותר, טער!!!


בדוחפו בגסות את ראהן תחב טער את ראשו במשקה האדום הסמיך...
טער הוא המנהא! תער אינו מקבל פקודה מאיש שבא מהמים״
אם יגיח לפתע אויב. ינוצחו מטורפים אלה מבלי שתהיה להם אפשרות אף להגן על עצמם.
ראהאן הראיש אך מבוכה קלה בלבד...
... אבל בזהירות, הוא טיפס על ענף עץ.
״דם הפירות״ מרדים.. ראהאן לא ישתה יותר ממנו.
הוא עמד להרדם כשנשמעו צעקות ליד המעין האדום...
אשה!
ואכן, אשה רצה מאבר אל אבר, כשהיא מיואשת...
... התעוררו!! התעורר טער! ״הגורה״ נמצא במחנה!


הוא הורס את אוהלינו! הוא יהרוג את ילדינו... ילדיך!
האנשים נאנחו, נחרו, אבל איש מהם לא התאושש...
האשה נחרדה לרגע בראותה את ראהאן.
אין כל תועלת, אשה! "ידם הפירות" התגבר על חושיהם!
מה אתה רוצה ממני? מי... מי אתה?!
לא חשוב אשה! הובילי אותי למחנה שלך... בואי. אל תעמדי כך ותנעצי בי עיניים... אני רוצה לעזור לך!
מה תעשה לבד... נגד ה"אורה"?
כעבור רגע הגיעו לאזניו של ראהאן זעקות-אימה ופחד.
הלואי והאוהל הגדול יחזיק מעמד בפני "האורה".
הסתכל! הוא הרס כבר את כל האוהלים האלה. הצלחתי להמלט בשעה שהנשים האחרות והילדים מצאו מקלט באוהלו של טער...


נמר עצום שרט בזעם את קיר גורי-העץ... הוא הרס כבר את האוהלים הבלתי-חזקים...
פראנג פראנג
גררררר!
אם האוהל הגדול יפול יעריך ה"גורה" טבח בילדים.
ראהאן ידע לאיזה הוא מסוגל נמר משתולל בגודל זה.
הוא ידע גם שדבר אחד יכול להרגיע את המפלצת המשתוללת-המוות: האוזנק
ראאאאאשטאאאאאן!
הקיר התמוטט... פנים נפחדות הופיעו לעיני ראהאן.
גררררף!
אם לא אצליח להסב את כעסו אלי, הם אבודים!
הנשים והילדים החלו לברוח לעבר היער...
אל תשארו יחד! התפזרו!
גררררר!



חית-הטרף זנקה אחרי הבורחים וראהאן אחריה. לפתע מעד ילד ואמו השליכה עצמה עליו כדי להגן עליו בגופה.
אאאה!
ראאאההאא!
גררר!
ענן אבק עטף את האיש והמפלצת הנאבקים זה בזה.
מעולם לא עמד ראהאן בפני "טורף" גדול כמוך. אבל, אתה לא תהרוג את ראהאן!
ראהאן תפס את אחת השיניים הקיצוניות והרחיק מחזהו את הלוע הנורא.. ידו השניה הלמה ללא כל מטרה...
אבל, טלף בעל צפורנים הלם לפתע בזרועו החמושה... בתוצאה מההלם עפה סכינו למרחק 20 צעדים.
אאאהה!


הנשים התבוננו בדאגה וממרחק בקרב זה...
מיהו האיש הזה, מאראה!
אינני יודעת... הוא היה עם אנשינו ליד המעין האדום... אבל, אנשינו היו ישנים כראיל!
ראהאן הצליח להשתחרר והנמר הענק התבונן בתדהמת-מה בטרף המתנגד לו כל-כך...
״אורה״ פצוע לעולם אינו נוטש את הקרב!... אם ראהאן לא יפגע בליבו, ימות ראהאן!
עיני היריבים התכווצו באותו רגע... האדם כדי לתפוס את החץ בו הבחין וחית-הטרף מוכנה לזינוק...
החץ השביר התנפץ בפגעו בחזה-המפלצת... פצע חדש זה הגדיל פי עשר את זעמו.
הוא קפץ קפיצה מדהימה בהתרחקו, הסתובב לרגע ואז... חזר להתקפה!


ראהאן נפל על גבו
ליד שיח. קריאת
הזעם שלו הפכה
לזעקה...
ראאאאההה!
...סכינו הגדולה
היתה שם, תלויה
על זמורה של שיח
בתחום השגת ידו!
...הוא ראה את הנמר
משתחרר... הצפורנים
הצפרניים והשינים הנוראות
הצד הלבנבן מתחתו בעם
הלב... הוא זרק את
הסכין...
להב שן-הפיל
נעלם בשיער
הנמר...
הידית הפכה
אדומה כמו
"דם הפירות"...
והמפלצת התגלגלה
לרגלי ראהאן...
פגועה...
חזרו! אין לכם
יותר מה לחשוש
מהגורה". ראהאן
הרג את החיה
בעלת שיני
הסכינים.
פני הנשים
נרגעו...


הן הרפו מילדיהם שרצו לקראת ראהאן והסתערו עליו בשמחה...
ראהאן הוא חזק וזריז!
...רק טער היה מסוגל לעשות מה שראהאן עשה.
מנהיג הכנופיה הופיע בלווית כמה אנשים.
...אבל, טער לא עשה זאת!... טער ישן בשעה שיקיריו היו בסכנה.
הם התקרבו בצעד הססני...
לולא ראהאן היה הוא ה..אוכל" את בנך, טער!
ראהאן צדק! "דם הפירות" הוא ארור!
...טער מודה לאיש שבא מהמים. ראהאן יכול להשאר עמנו כמה זמן שירצה. אם הוא רוצה, שבטנו יהיה לשבטו.
אבל, בנו של קראו לא יכול היה להשאר זמן רב על אי זה. מקומות אחרים בלתי ידועים חיכו לו...
מדוע אתה עוזב, ראהאן?
מפני שראהאן רוצה לדעת ולהכיר הכל!


...הוא למד של"מדבר המים" יש תחתית. כמו לפרי זה בעל קליפת העץ שמעולם לא ראה...
הוא גילה שאפשר לזרוק כך את הסכין.... אבל, ביחוד למד כי „אלה שצועדים בעמידה" צריכים להזהר מ"דם הפירות".
טער גם כן למדזאת!
זלאנג!
לאחר שראהאן עזב את האי הגיע לאזניו רעש מפילת... טער וציידיו סתמו את המעין־האדום.
קולם צלול וראליהם איתנות. שוב יכול השבט לסמוך עליהם!
ראהאן השיב לברכות בני־השבט עד אשר נעלמה יבשה זו מעיניו...
ואז הגיח לגלי הים לשאת!...
שם, קיימים עולמות אחרים, אנשים אחרים בעלי תרבויות שונות.. ותשלומות ראהאן אלה אותם!
כך חשב ראהאן, בן תקופת הזעם. מאות ואלפי שנים מתחילת תולדות האנושות.

- סוף -